

A korhadt deszkából kiálló rozsdás szög belefúródik a tenyerembe. A lódarazsak bejönnek meghalni a házba, tele van velük a padló. Felveszek egyet és elejtem. A kiszáradt test pörögve hullik le, mint egy falevél. A Naprendszer bolygóinak

58 Győrfy Ákos

A HEGYI FÜZETBŐL

(Nyomozás-apokrif,

M. M. emlékének)

színes papírmakettjei hetek óta hevernek az asztalon. A Szaturnusz gyűrűjén mozdulatlan, smaragdzöld pók. Hiába mondogatom magamnak reggel óta, hogy engedd el a szívedből a rettegést. Figyelem a szög lyukasztotta sebet a tenyeremen, hátha észreveszek valamit, ami vér-

mérgezésre utal. Távoli láncfűrész hangja, később hallom, ahogy egy fa reccogva kidől. Megvárom a sötétedést, ha már magammal hoztam a fejlámpát. Mennyire semmi vagy, mennyire lényegtelen. A nagyobbik fiamra gondolok, ahogy egy dunántúli tó partján ül a vízbe ereszkedő falépcsőn. Mellette egy szőke kislány, nézik a vizet, nem szólnak. Mögöttük állok, lefényképezem őket, és tudom, hogy ha mégis lesz életfilm az agónia alatt, ez a kép egy pillanattal hosszabb lesz a többinél. Mi vagyunk az a hatyúcsalád, mondja később egy odaúszó hatyúpárra és két fiókájára mutatva. Éjszaka a présház fölötti szőlőben járkálva arra gondolok, hogy talán tényleg nem kellett volna megszületnem. Ezen hangosan felnevetek, a társaság tagjai közül néhányan rám néznek, de épp akkor nevettem, amikor valaki közülük amúgy is egy vicces történetet mesélt. Tudom, hogy két nappal később ebből is csak az üresség marad. A hegy árnyéka nemsokára a házig ér. A sebből már nem folyik a vér, finoman lüktet a mélyén a hús. A lombok közti fény színéről eszembe jut egy arc, és nem tudok rájönni, hogy miért épp ez a fény kellett ahhoz, hogy rá gondoljak. Hűvösebb, tölgyillatú szél indul meg a völgy felől. Becsukom az ablakot. A homályos üvegen egy csiga odaszáradt útjának rajza. Egy gyerek kézírására hasonlít. Egy O és egy L betű. Nem látni a nyomát, hogy később lemászott volna az ablakról, a betűkből sehonnan nem vezet ki nyálkaösvény. Már csak a kémény csúcsát éri a nap. Kiválasztom a szomszéd hegygerinc legtávolabbi fáját, és addig nézem, míg el nem nyeli a sötétség.